

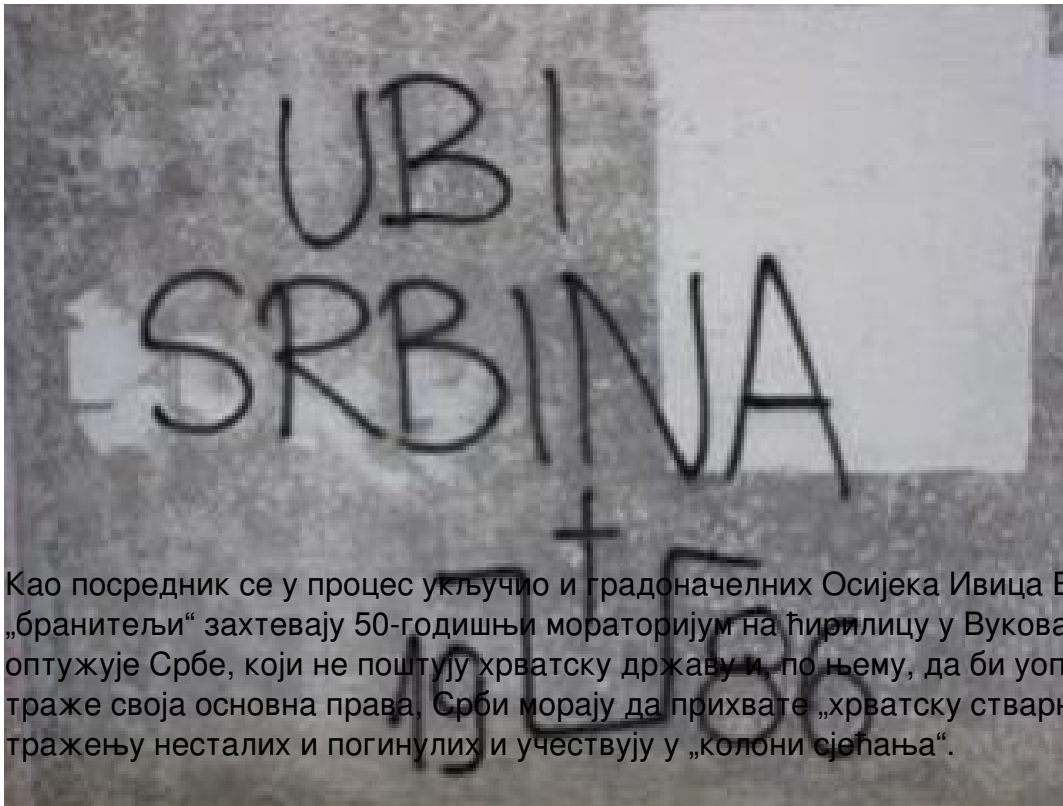
Улазак Хрватске у ЕУ требало је да омогући побољшање положаја Срба и остваривање њихових основних људских права, између осталог и права на слободно служење језиком и писмом. Побуна тзв. бранитеља у Вуковару и млака реакција државног врха у Загребу сведоче да се хрватско друштво ментално још увек налази у рату, а да су национализам, шовинизам и мржња према Србима толико уткани и у модерну хрватску државу да је не могу сакрити, ни покрити никакве европске звезде, нити лицемерни говори о помирењу и сарадњи.

У шовинистичком насиљу у понедељак демонстранти су се у Вуковару сукобили са полицијом и поразбијали тек постављене двојезичне плоче, а чињеница да је мали број насилника успео да савлада кордон полиције показује недостатак политичке воље Загреба да се стане у одбрану закона и људских права.

Иако премијер Милановић изјављује да влада неће одустати од постављања двојезичних табли на јавним установама, хрватске „бранитеље“, који су основали „Стожер за обрану хрватског Вуковара“, није убедила премијерова порука да је рат готов, већ, уз асистенцију појединих бискупа, појачавају притисак на власт, путем јавних писама њихових „удруга“. Јавни протест упутила је између осталих и „Удруга удовица хрватских бранитеља из Домовинског рата Града Загреба и Загребачке жупаније“, а десет од 17 чланова Савета министра бранитеља Предрага Матића су у јавном саопштењу ситуацију у Вуковару оценили врло опасном и затражили хитну „одгоду“ свих активности око

постављања двојезичних плоча.

Као посредник се у процес укључио и градоначелних Осиека Ивица Вркић. Док „бранитељи“ захтевају 50-годишњи мораторијум на ћирилицу у Вуковару, Вркић за све оптужује Србе, који не поштују хрватску државу и, по њему, да би уопште могли да траже своја основна права, Срби морају да прихвате „хрватску стварност“, помогну у тражењу несталих и погинулих и учествују у „колони сјећања“.

Хрватски националисти, шовинисти и нацисти увек су мислили да ће Хрватска бити срећна када број Срба падне на три-четири посто, а када се после „Олује“ то и десило, на мети су и основна људска и мањинска права Срба. И док хрватска држава сваке године званично прославља поновно освајање Крајине и протеривање стотина хиљада Срба, и док се бивши генерал и некадашњи пљачкаш банака Анте Готовина слави као светац, не треба да изненади што је за вуковарске „бранитеље“ прихватљиво да Срби у овом граду живе, кад већ нису сви протерани, али да живе у ћутњи и нека се што мање виде, без права која заслужују „победници и жртве“ Хрвати.

Европа на хрватски начин

Пише: Милош Суботић
среда, 04 септембар 2013 12:58

ра

уно